

O primăvară nouă...

Vasile Militaru

O primăvară nouă ni-s'a ivit în țară
Cu raze mângâioase, cu blânde adieri,
Sub care Neamul, harnic, cu plugurile-i ară,
Cu noi nădejdi în suflet, ca florile de meri...
O primăvară nouă, -începere de Veac,-
Întregul Neam să-și afle durerilor lui leac...

Au îmbrăcat caisii odăjdii de lumină
Și liturghii înalță mireasma lor spre cer...
Adânc plecat pe brazde, plugarii toți se'nchină.
În rugăciunea muncii, cu brațele de fier...
Și'n fundurile slavii, au cine-mi poate spune
Că ciocârlia însăși nu cântă'n rugăciune?...

Eu sorb adânc în ochii-mi, -din primăvara verde,-
Icoana muncii sfinte, -cu oameni și cu boi,-
Și gândul meu fugarnic aleargă și se pierde
În adâncimea vremii, cu veacuri înapoi...
Și văd, ca printr'o ceață, în vremile de-atunci,
Cum viețuiau străbunii cei mari, pe-aceste lunci:

Călcați mereu de hoarde, mereu cu ele'n luptă,-
Lăsând ades pe brazde plăvanii cu-al lor plug,-
Bajenărind prin codri, mereu cu fața suptă,
Când bieteale caminuri se mistuiau sub rug,
Și când, întorși la vetre, cu jalistea pe drum,
Nu mai găseau în sate decât grămezi de scrum...

Din jertfa lor, acumă se'nalță pacea sfântă,
Sub care grâul verde talazuește'n vânt,
Și plugurile ară, și ciocarlia cântă,
Și iese-atâta pâine și aur din pământ...
Din sângele lor, brazda ce-o'ntoarce plugul greu
Înalță răsuflarea-i spre viul Dumnezeu!...

Azi, primăvară nouă ni-s'a ivit în țară,
Cu raze mângâioase, cu blânde adieri,
Sub care Neamul, harnic, cu plugurile-i ară,
Cu noi nădejdi în suflet, ca florile de meri...
O primăvară nouă -începere de Veac,-
Întregul Neam să-și afle durerilor lui leac!...